VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.
Seite 106v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

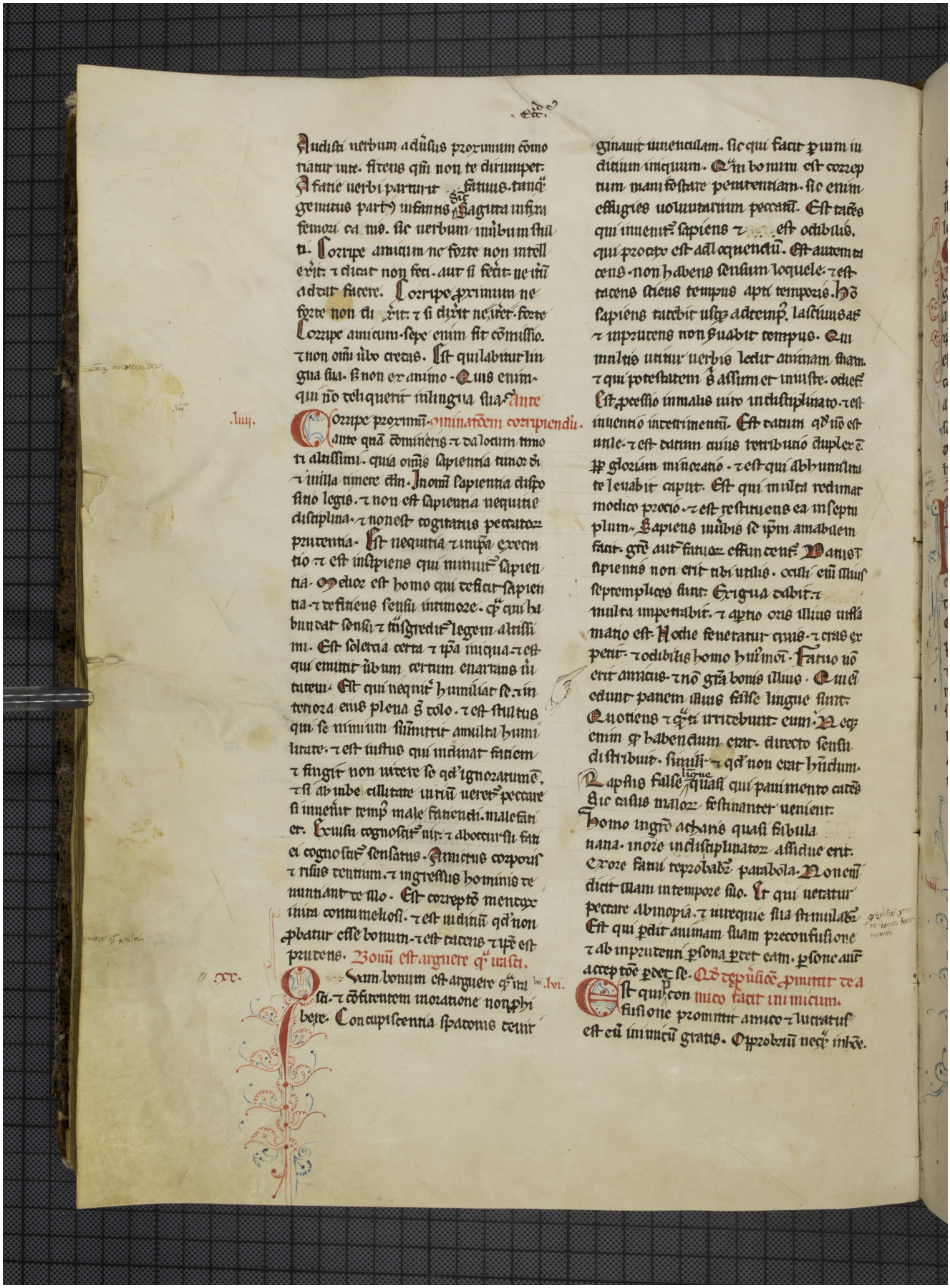

Audisti uerbum adūlus proximum cōmo
tiatur uiro. fiducia qm non te diruperit.
A fame uerbi parturit fatuus. tanq
gemitus parturiens infamis. Sagitta infixa
femori ea ms. sic uerbum inimicum stul
ti. Corripe amicum ne forte non intell
exit. ⁊ dicat non fecit. aut si fecit ne iterū
addat facere. Corripe proximum ne
forte non dixerit. ⁊ si dixit ne iterū forte
Corripe amicum. sepe enim fit cōmissio.
⁊ non omne uerbum credas. Est qui labitur lin
gua sua. sed non ex animo. Quis enim
qui non timeat in lingua sua. Ante
Corripe proximum. ominationem corripiendū.
Ante quam cōminaris ⁊ da locum timo
ri altissimi. quia omnis sapientia timor di
⁊ in illa timere dn. In omni sapientia dispo
sito legis. ⁊ non est sapientia nequitie
disciplina. ⁊ non est cogitatus peccatorum
prudentia. Est nequitia ⁊ inuisa execra
tio ⁊ est insipiens qui minuit sapien
tia. O felix est homo qui reperit sapien
tia. ⁊ definens sensum intimorum. qm qui ha
bundat sensu ⁊ transgredit legem altissi
mi. Est solertia certa ⁊ ipsa iniqua. ⁊ est
qui emunit ūbum certum enarrans ūi
tatem. Est qui nequiter humiliat se. ⁊ in
tenora eius plena sunt dolo. ⁊ est stultus
qui se minimum sumitur. amulta humi
liare. ⁊ est iustus qui inclinat faciem
⁊ fingit non uidere se qd ignorantem.
⁊ si ab inde cellitate uirtuū uetet peccare
si inuenitur tempo male faciendi. male fan
er. Cecusu cognoscit uir. ⁊ abocurtu fati
a cognoscit sensatus. Amictus corporis
⁊ risus dentium. ⁊ ingressus hominis re
nuntiant de illo. Est correptio mendax
inuia contumeliosi. ⁊ est iudicium qd non
probatur esse bonum. ⁊ est tacens ⁊ ipse est
prudens. Bonum est arguere qm uiuisti.
Cum bonum est arguere qm in
sta. ⁊ cōfitentem in oratione non pbi
bere. Concupiscentia spadonis deuir
ginauit iuuenculam. sic qui facit ptum in
dicium iniquum. Qm bonum est correp
tum manifestare penitentiam. sic enim
effugies uoluntarium peccatū. Est tacēs
qui inuenit sapiens ⁊ est odibilis.
qui procax est ad loquendū. Est autem ta
cens non habens sensum loquele. ⁊ est
tacens sciens tempus apte temporis. hō
sapiens tacebit usq ad tempo. lasciuus at
⁊ imprudens non seruabit tempus. Qui
multis utitur uerbis ledit animam suam.
⁊ qui potestatem sibi assumit iniuste. odiet.
Est pessio in malis uiro indisciplinato. ⁊ est
inuentio interimentū. Est datum qd non est
utile. ⁊ est datum cuius retributio duplex ⁊
pp gloriam inuocatio. ⁊ est qui abhumilitate
leuabit caput. Est qui multa redimat
modico precio. ⁊ est restituens ea in septu
plum. Sapiens in uerbis se ipm amabilem
facit. gratiē autē fatuorum effundentur. Vanis
sapiens non erit ubi utilis. oculi enim illius
sempliceus sunt. Exigua dabit. ⁊
multa imperabit. ⁊ aperto oris illius usqua
mano est. Hodie fenerator quis. ⁊ cras ex
petit. ⁊ odibilis homo huiusmodi. Fatuo nō
erit amicus. ⁊ nō gratia bonis illius. Qui de
edunt panem illius fallaces lingue sunt.
Quotiens ⁊ qtū uituperabunt eum. Vt ex
enim qp habendum erat. directo sensu
distribuit. simili ⁊ qd non erat hūdum.
Qapsus fallaci quasi qui panimento cadēs
sic casus malorum festinanter uenient.
Homo ingratus achaus quasi fabula
nana. in ore indisciplinatorum assidue erit.
Ex ore fatui reprobabit parabola. Non enim
dicit illam in tempore suo. Et qui uetatur
peccare abinopia. ⁊ uiteque sua stimulabit.
Est qui pdit animam suam preconfusione
⁊ ab imprudentia ploua pret eam. plone aut
accep tōe pdet se. Qd reprusione pmittit te a
Est qui con iuncto facit inimicum.
fusione promittit amico ⁊ iuriatus
est eū inimicū gratis. Opprobriū nec inhe.